

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.127 van 13 november 2014
in de zaak A. 209.891/VII-38.877.**

In zake : de BVBA VAN DEN BOSSCHE TUINAANLEG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Swerts
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkommende partijen :

1. Benny BOLSENS
2. Liesbeth SMET
3. de feitelijke vereniging 'T ZOMERKONINKJE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 9080 Lochristi
Denen 157
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van de deputatie van de provincie Antwerpen van 24 juni 2013 waarbij het beroep van de BVBA Van den Bossche Tuinaanleg tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem van 13 mei 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de feitelijke vereniging 't Zomerkoninkje voor de hernieuwing en wijziging door uitbreiding en toevoeging van een tuinbouwbedrijf, gelegen aan de Boskant 66 te Bornem, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 oktober 2013. De tussenkommende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkommende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 oktober 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie Mortelmans, die loco advocaat Tom Swerts verschijnt voor de verzoekende partij, adviseur Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste en tweede tussenkomende partij zijn leden van de feitelijke vereniging 't Zomerkoninkje, derde tussenkomende partij. Zij exploiteren een preibedrijf dat zij wensen uit te breiden met de teelt van aardbeien. Het bedrijf ligt volgens het geldende gewestplan in agrarisch gebied en volgens het bijzonder plan van aanleg in landelijk gebied.

3.2. Op 4 maart 2013 wordt een milieuvergunningsaanvraag ingediend voor de hernieuwing en verandering van de inrichting.

3.3. Bij besluit van 13 mei 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem de gevraagde milieuvergunning.

3.4. Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij bestuurlijk beroep in bij de deputatie van de provincie Antwerpen.

3.5. Op 24 juni 2013 verklaart adviseur Mark Michiels, optredend "namens de deputatie", het beroep onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt :

"Hierbij meld ik u de ontvangst op 14 juni 2013 van uw beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Bornem d.d. 13 mei 2013, waarbij aan 't Zomerkoninkje de vergunning deels werd verleend tot het exploiteren te 2880 Bornem, Boskant 66 van een landbouwbedrijf.

Na onderzoek van uw beroepschrift heb ik echter moeten vaststellen dat de inrichting van beroeper, de bvba Van den Bossche Tuinaanleg, 3 kilometers verwijderd is van de vergunde inrichting.

Artikel 49 §1, 4° Vlarem I bepaalt ter zake duidelijk dat elke natuurlijke en rechtspersoon die ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, alsook elke rechtspersoon die

zich de bescherming tot doel heeft gesteld van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen, een ontvankelijk beroep kan indienen.

Gelet op de grote afstand tussen beide inrichtingen en tevens gelet op de aard van de activiteiten (preiteelt en aardbeienteelt) van 't Zomerkoninkje wordt geoordeeld dat hier geen sprake kan zijn van een rechtstreekse hinder.

Het beroep dat u hebt ingediend is bijgevolg onontvankelijk".

IV. Ontvankelijkheid van de tussenkomsten

4. De verzoekende partij werpt in haar memorie van wederantwoord terecht op dat een feitelijke vereniging in beginsel niet op ontvankelijke wijze een administratieve rechtshandeling voor de Raad van State kan bestrijden, noch in een aanhangig gemaakt geding kan tussenkomen.

De tussenkomst van de feitelijke vereniging 't Zomerkoninkje wordt afgewezen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

5. De eerste en de tweede tussenkomende partij werpen op dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang in hoofde van de verzoekende partij. Zij wijzen erop dat de verzoekende partij haar belang dient uiteen te zetten in het verzoekschrift en niet in een later procedurestuk. De verzoekende partij laat volgens de eerste en de tweede tussenkomende partij na om bij het verzoekschrift stukken te voegen die staven dat zij als omwonende en/of als eigenaar van een pand in de onmiddellijke omgeving van de inrichting belang heeft bij het beroep tot vernietiging. Zulks zou in voorliggende zaak des te meer noodzakelijk zijn, nu de bestreden beslissing zelf het belang in hoofde van de verzoekende partij dermate in twijfel trekt dat reeds het administratief beroep als onontvankelijk moest worden afgewezen op grond van het motief dat de verzoekende partij geen rechtstreekse hinder kan ondervinden van de vergunde activiteiten.

6. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat zij zich benadeeld ziet doordat, enerzijds haar administratief beroepschrift niet ten gronde werd onderzocht en haar een rechtsmiddel werd ontnomen, en anderzijds een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing uitzicht geeft op een nieuwe beoordeling door de verwerende partij, hetgeen volgens haar volstaat om van het vereiste belang te getuigen.

7. In haar laatste memorie benadrukt de verzoekende partij dat zij minstens een "procedureel" belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring.

Beoordeling

8. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

9. Te dezen beoogt de verzoekende partij door de nietigverklaring van de bestreden beslissing effectief toegang te krijgen tot de administratieve beroepsprocedure teneinde, in het kader van de herneming van de beroepsprocedure na een vernietigingsarrest, de verwerende partij er alsnog toe te bewegen de gevraagde milieuvergunning in beroep te weigeren.

10. Zoals de Raad van State in zijn arresten nrs. 225.124 en 225.125 van 17 oktober 2013 heeft gesteld, kan de beslissing waarbij een administratief beroep tegen een in eerste aanleg verleende milieuvergunning door de beroepsinstantie onontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 24, § 1, 5°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, niet op ontvankelijke wijze worden bestreden wanneer vaststaat dat de verzoekende partij

hoe dan ook niet zou beschikken over het in rechte vereiste belang om de milieuvergunning in kwestie voor de Raad van State aan te vechten.

11. Opdat de verzoekende partij belang zou hebben moet zij derhalve aantonen of minstens aannemelijk maken dat zij hinder of nadeel kan ondervinden door de vergunde exploitatie.

Te dezen bewist de verzoekende partij niet dat, zoals wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, haar inrichting gelegen is op een afstand van drie kilometer van de vergunde tuinbouwactiviteiten. Evenmin wijst zij op het bestaan van een zakelijk recht of enig ander persoonlijk, beschermingswaardig belang in de onmiddellijke omgeving van het betrokken tuinbouwbedrijf.

In het licht van de concrete gegevens van de zaak, meer bepaald de ruime afstand tot de litigieuze inrichting en de aard van de vergunde activiteiten (prei- en aardbeienteelt), is de Raad van State van oordeel dat de verzoekende partij geen concreet nadeel kan ondervinden van de vergunde exploitatie. Dat haar administratief beroep schrift door de verwerende partij niet ten gronde werd onderzocht, verandert daar niets aan.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 375 euro, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien november tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys